

Етичні норми для редакторів

1. Загальні зобов'язання і відповідальність редакторів:

1.1. Редактори повинні нести відповідальність за все, що публікується в журналі.

Це означає, що редактори повинні:

1.2. Прагнути задовольняти потреби читачів та авторів.

1.3. Прагнути постійно покращувати свій журнал.

1.4. У робочому процесі мати процедури, що забезпечують якість опублікованих матеріалів.

1.5. Захищати свободу та різноманітність думок.

1.6. Зберігати вірність принципам наукової доброчесності.

1.7. Не допускати, щоб комерційні інтереси компрометували інтелектуальні і етичні стандарти.

1.8. Завжди бути готовими публікувати виправлення, пояснення, спростування (відкликати статті) і вибачення, коли це необхідно.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- активно просити поради у читачів, рецензентів і членів редакційної колегії про шляхи поліпшення роботи їх журналу;

- заохочувати дослідження ефективності процесів рецензування, а також публікувати прийняті в журналі робочі процедури і переоцінювати їх в світлі нових відкриттів;

- намагатися переконати видавця надавати необхідні ресурси і допомогу від експертів (наприклад, дизайнерів, юристів);

- підтримувати ініціативи, спрямовані на запобігання несумлінній поведінці при проведенні досліджень та підготовці публікацій;

- підтримувати ініціативи з навчання дослідників етиці публікацій;

- оцінювати вплив, який спричиняється політикою їх журналу на поведінку авторів і рецензентів, і за необхідності переглядати цю політику таким чином, щоб заохочувати їх до відповідальної поведінки.

2. Відносини з читачами

Читачі повинні бути проінформовані про те, хто фінансував дослідження або будь-яку іншу наукову роботу, а також яку роль відігравали ті, чи інші спонсори у дослідженні та публікації його результатів.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- забезпечувати, щоб всі опубліковані статті та огляди були прорецензовані спеціалістами, які мають необхідну кваліфікацію (включаючи статистичний аналіз, де це необхідно);

- використовувати процедури, які заохочують точність, повноту і ясність викладу досліджень;

- використовувати систему встановлення авторства, що заохочує застосування кращих методів (таких, щоб переліки авторів точно ідентифікували того, хто виконував роботу і перешкоджали недобросовісним практикам (наприклад, анонімному авторству або подарунковому авторству));

- інформувати читачів про кроки, покликані забезпечити те, що статті співробітників журналу або членів редакційної колегії отримують об'єктивну і неупереджену оцінку.

3. Відносини з авторами

3.1. Рішення редакторів про прийняття або відхилення публікації статті повинні бути засновані на значущості статті, її оригінальності, послідовності викладу, надійності інформації, яка міститься в ній та її відповідності тематиці журналу.

3.2. Редактори не повинні скасовувати рішення про публікацію статей, якщо тільки в зв'язку з їх публікацією не виявлять серйозні проблеми.

3.3. Нові редактори не повинні скасовувати рішення про публікацію статей, прийняті колишніми редакторами, якщо тільки в зв'язку з їх публікацією не виявлять серйозні проблеми.

3.4. Процедура рецензування статей іншими дослідниками та/або експертами повинна бути чітко сформульована, і редактори повинні бути готові обґрунтувати будь-яке значиме відхилення від описаної процедури.

3.5. Журнали повинні мати чітко визначений механізм подачі авторами апеляції на рішення редакторів.

3.6. Редактори повинні публікувати повні вимоги до авторів статей та регулярно переглядати їх за умови виникнення істотних обставин для внесення змін.

3.7. Редактори повинні оголосити критерії, що застосовуються при визначенні того, хто може вважатися автором статті та хто може вважатися особою, яка внесла в неї внесок, відповідно до стандартів, прийнятих у відповідній області.

3.8. Редактори повинні публікувати опис конкуруючих інтересів всіх осіб, які зробили внесок у статтю, які могли б на неї вплинути, або публікувати виправлення, якщо такі конкуруючі інтереси виявилися після публікації.

3.9. Головний редактор має забезпечити ефективний підбір рецензентів для статей (тобто осіб, здатних винести про роботу компетентну думку, і у яких відсутній в зв'язку з даною роботою будь-який конфлікт інтересів).

3.9. Редактори повинні поважати побажання авторів про те, що та чи інша особа не має рецензувати їх роботу, якщо таке прохання є обґрунтованим і здійсненим.

3.10. Редактори повинні у випадку підозри у недобросовісній поведінці і суперечках про авторство використовувати відповідні процедури COPE.

3.11. Редактори повинні оголошувати дати подання статей до редакції і прийняття рішень щодо їх публікації.

4. Взаємовідносини з рецензентами

4.1. Редактори повинні публікувати повні вимоги до рецензентів, включаючи вимогу зберігати рецензовані матеріали в таємниці. Ці правила повинні регулярно оновлюватися і повинні мати посилання або гіперпосилання на Етичний кодекс COPE.

4.2. Редактори повинні вимагати від рецензента розкрити будь-яку інформацію про можливий конфлікт інтересів, перш ніж він дасть свою згоду на рецензування.

4.3. Редактори повинні мати процедури захисту анонімності рецензентів, якщо тільки вони не використовують відкриту систему рецензування, про що повинні бути поінформовані і автори, і рецензенти.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- стимулювати рецензентів писати коментарі з етичних питань та про можливість несумлінної поведінки у зв'язку з рецензованою статтею (наприклад, неетична програма досліджень, неприйнятні методи обробки або представлення даних);
- заохочувати рецензентів коментувати ступінь оригінальності аналізованої статті та звертати увагу на можливість дублюючих публікацій і плагіату;
- по можливості надавати рецензентам інструменти для отримання доступу до публікацій, що мають відношення до рецензованої статті (наприклад, гіперпосилання на цитовані статті та бібліографічний пошук);
- повідомляти авторам всі коментарі про їхню роботу, зроблені рецензентами, якщо тільки вони не містять образливі або наклепницькі зауваження;
- відзначати внесок рецензентів в діяльність журналу;
- заохочувати наукові установи розглядати роботу з рецензування як частину їх академічного процесу;
- аналізувати якість роботи рецензентів і робити кроки для того, щоб воно було на високому рівні;
- розвивати і підтримувати базу даних відповідних рецензентів і оновлювати її на основі аналізу результатів роботи рецензентів;
- відмовлятися від співпраці з рецензентами, які постійно пишуть нечемні, запізнілі і незмістовні рецензії;
- забезпечувати, щоб база даних рецензентів відображала співтовариство їх журналу, і додавати в неї за необхідності нових рецензентів;
- використовувати для пошуку нових рецензентів широке коло джерел (не тільки особисті контакти, а, наприклад, пропозиції авторів, бібліографічні та наукометричні бази даних);
- слідувати міжнародним процедурам COPE у випадку ймовірності недобросовісної поведінки рецензентів.

5. Відносини з членами редакційної колегії

Редактори повинні повідомляти новим членам редакційної колегії все, що очікується від їх діяльності, і повідомляти існуючих членів про всі зміни в застосовуваних підходах і процедурах.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- формувати процедури, які забезпечують, щоб статті членів редакційної колегії розглядалися також неупереджено, як і статті сторонніх авторів;
- визначати, хто із членів редколегії здатний активно робити внесок в удосконалення системи керування журналом;
- на регулярній основі переглядати склад редакційної колегії;
- точно пояснювати членам редколегії їх функції та обов'язки, які можуть включати:
 - 1) виконання функцій представників журналу;
 - 2) підтримку і просування журналу;
 - 3) пошук кращих авторів і кращих робіт (наприклад, переглядаючи протоколи зборів) і активні дії, щоб запросити цих авторів подавати свої статті до журналу;
 - 4) аналіз статей, поданих до журналу;
 - 5) прийняття доручень на написання редакційних статей, оглядів і коментарів до робіт в області своєї спеціалізації;
- брати активну участь в роботі зборів редколегії, періодично проводити консультації з членами редакційної колегії (наприклад, раз на рік), щоб дізнатися їх думки з приводу роботи журналу, повідомити їм про зміни в політиці журналу і визначити цілі на майбутнє.

6. Відносини з власниками журналу і видавцями

6.1. Відносини редакторів з видавцями та власниками журналів повинні твердо ґрунтуватися на принципі незалежності редакторів.

6.2. Редактори повинні приймати рішення про те, які статті публікувати, виключно на основі їх якості та відповідності тематиці журналу без втручання з боку власника журналу/видавця.

6.3. Відносини між власником журналу/видавцем і редактором повинні бути чітко сформульовані в підписаному контракті.

6.4. Умови даного контракту повинні відповідати Кодексу поведінки для редакторів журналів COPE.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- сформулювати механізм вирішення спорів між ними і власником журналу / видавцем з описом необхідних процедур;
- регулярно обмінюватися інформацією з власником журналу і видавцем.

7. Процеси редагування і рецензування

7.1. Редактори повинні забезпечити чесне, неупереджене і своєчасне рецензування статей, запропонованих для публікації.

7.2. Редактори повинні використовувати процедури, які забезпечують збереження конфіденційності матеріалів, що подаються в журнал, під час рецензування.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- забезпечити, щоб спеціалісти, включені в процес редагування (в тому числі і вони самі) мали достатню кваліфікацію і були обізнані про актуальні правила, рекомендації та факти, що стосуються рецензування та управління журналом;
- бути в курсі останніх досліджень за темою рецензування і нових інструментів, які можуть використовуватися в процесі написання рецензії;
- прийняти методи рецензування, які найбільше підходять для їх журналу і спільноти дослідників, яких журнал обслуговує;
- періодично аналізувати підходи до рецензування на предмет можливих покращень;
- повідомляти COPE про виникаючі проблеми, особливо у випадку, якщо проблемні питання не вирішуються за допомогою процедур COPE або виявляються нові види недобросовісної поведінки при публікації.

8. Забезпечення якості

Редактори повинні докладати усіх розумних зусиль для того, щоб забезпечити якість опублікованого ними матеріалу, з урахуванням того, що журнали і розділи всередині журналів можуть мати різні цілі і стандарти.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- застосовувати процедури виявлення сфальсифікованих даних (наприклад, фотографій, оброблених неналежним чином, або плагіат) або до всіх поданих статей, або при виникненні підозр у порушеннях;
- формувати стиль журналу на основі об'єктивних методів, а не на суто естетичній основі або особистих уподобаннях.

9. Захист персональних даних

Редактори повинні дотримуватися законодавства про збереження конфіденційності в тій юрисдикції, до якої вони належать. Крім того, у будь-якому випадку вони повинні завжди захищати конфіденційність індивідуальної інформації, отриманої в процесі досліджень та іншої професійної діяльності. Можливо опублікування персональної інформації без чітко вираженої згоди, якщо громадські інтереси переважають можливий збиток та отримати згоду неможливо, або якщо людина, швидше за все, не стала би заперечувати проти публікації.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- сформулювати свою політику щодо опублікування персональних даних (наприклад, даних, що дозволяють ідентифікувати індивіда, або фотографій) і чітко пояснення такої політики авторам.

10. Заохочення етичних досліджень

10.1. Редактори повинні докладати зусиль, щоб переконатися, що дослідження, звіт про які вони публікують, проводилися відповідно до міжнародно-визнаних етичних норм.

10.2. Редактори повинні намагатися отримати підтвердження, що опубліковані дослідження були схвалені відповідним органом (наприклад, комітетом з етичних досліджень або наглядовою радою установи), якщо такий існує. Проте редактори повинні усвідомлювати, що таке схвалення не гарантує, що дослідження етичне.

11. Дії у випадку виникнення підозр у недобросовісній поведінці

11.1. Редактори повинні приймати певні заходи, якщо вони підозрюють про наявність недобросовісної поведінки або дізнаються про пред'явлення обвинувачення у недобросовісній поведінці. Цей обов'язок поширюється як на опубліковані, так і на неопубліковані матеріали.

11.2. Редактори не повинні просто відмовляти в публікації статей при виникненні підозр у можливості недобросовісної поведінки, але вони зобов'язані реагувати на такі ситуації.

11.3. По можливості, редактори повинні слідувати процедурам COPE.

11.4. Перш за все, редакторам варто запросити роз'яснення від авторів таких статей. При отриманні незадовільної відповіді вони повинні звернутися до їх роботодавця або відповідної організації (можливо, регулюючому органу) з проханням провести розслідування.

11.5. Редакторам варто вживати усіх необхідних заходів для забезпечення належного проведення розслідування та якщо цього зробити не вдається, редакторам варто зробити все можливе для вирішення проблеми.

12. Забезпечення наукової достовірності у публікаціях

12.1. Помилки або твердження, що вводять в оману, повинні якомога швидше вилучатися з текстів до повідомлення про це широкої аудиторії.

12.2. Редактори повинні слідувати процедурам COPE при відкликанні статей.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- вживати заходів для скорочення завищеного дублювання публікацій;
- перевіряти, чи надійно заархівований матеріал, що публікується (наприклад, в постійних онлайн-сховищах);

- використовувати системи, що дозволяють авторам швидко і вільно отримати доступ до оригінальних дослідницьких статей.

13. Інтелектуальна власність

Редактори повинні уважно ставитися до питань, що стосуються інтелектуальної власності, і взаємодіяти з видавцем при урегулюванні випадків можливих порушень законів і угод про охорону інтелектуальної власності.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- застосовувати інструменти виявлення плагіату (наприклад, спеціальні програми, пошук схожих заголовків) у статтях, запропонованих до публікації (або у всіх статтях, або при виникненні підозр);

- підтримувати авторів, чиє авторське право було порушено, або тих, хто став жертвою плагіату;

- бути готовим до спільної роботи з видавцем щодо захисту авторських прав і до переслідування порушників (наприклад, шляхом подання запитів для відкликання статей або видалення матеріалів з веб-сайтів), незалежно від того, чи пов'язаний цей випадок з порушенням авторських прав журналу.

14. Заохочення дискусій

14.1. Редактори повинні заохочувати і з готовністю розглядати обґрунтовану критику робіт, опублікованих в їх журналі.

14.2. Автори критикованих матеріалів повинні мати можливість відповісти на критику.

14.3. Роботи, що повідомляють тільки про негативні результати, також можуть публікуватися.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- бути відкритим для досліджень, які оскаржують попередні роботи, опубліковані в журналі.

15. Скарги

15.1. Редактори повинні швидко відповідати на скарги, що надходять і зробити все можливе, щоб був спосіб вирішення для осіб, незадоволених розглядом їх скарг, просувати свої скарги далі. Цей механізм повинен бути зрозуміло описаний в журналі і повинен включати інформацію про те, як направляти неврегульовані питання в COPE.

15.2. Редактори повинні слідувати процедурам, описаним COPE.

16. Комерційні міркування

16.1. Журнали повинні застосовувати політику, яка гарантує, що комерційні міркування не впливають на редакційні рішення.

16.2. Політика журналів щодо взаємодії реклами з вмістом журналу і щодо публікації спонсорованих статей повинна бути сформульована чітко.

16.3. Повторні тиражі публікуються точно у первісному вигляді за винятком випадків необхідності внесення правок до тексту. У цьому випадку повинна бути можливість ідентифікувати виправлені місця.

Редактори, які прагнуть до реалізації принципів Найкращих практик (COPE), схвалених міжнародною науковою спільнотою, можуть робити також наступне:

- публікувати загальний опис джерел доходу журналу (наприклад, частки доходу, отримані від надрукованої реклами, продажу тиражів, публікації спонсорованих статей, посторінкові тарифи тощо);

- забезпечити, щоб рецензування оплачених статей в журналі відбувалося також як і звичайних статей;

- забезпечити, щоб спонсоровані статті приймалися тільки на основі їх якості та інтересу для читачів, а не з комерційних міркувань.

17. Конфлікти інтересів

17.1. Редактори повинні мати процедури для вирішення власних конфліктів інтересів, так само як і для конфліктів інтересів їх співробітників, авторів, рецензентів і членів редакційної колегії.

17.2. Журнали повинні мати чітко задекларований механізм подачі статей від їх редакторів, співробітників і членів редакційної колегії, щоб забезпечити неупереджений їх розгляд.

Редактори, які прагнуть втілити в життя принципи Найкращої практики, можуть робити також наступне:

- публікувати списки суттєвих інтересів (фінансових, академічних чи іншого роду), які можуть вплинути на їх рішення, всіх співробітників редакції та членів редакційної колегії, і оновлювати їх щонайменше раз на рік.